

Skriftlig fremsættelse (12. november 2020)

Miljøministeren (Lea Wermelin):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af miljøskadeloven og lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love (Ændring af handlepligten for den ansvarlige for en miljøskade, indførelse af godtgørelsesordning samt ændring af definitionen af arter og naturtyper)

(Lovforslag nr. L 96)

Lovforslaget har til formål at gennemføre dele af miljøansvarsdirektivet fra 2004. Miljøansvarsdirektivet er i dag gennemført i miljøskadeloven, miljøbeskyttelsesloven samt flere andre love. Miljøansvarsdirektivet bygger på princippet om, at forureneren skal betale for en skade.

Miljøansvarsreglerne sikrer derfor, at den ansvarlige for en miljøskade skal træffe de nødvendige forebyggende og afhjælpende foranstaltninger samt afholde omkostningerne hertil.

De gældende regler om miljøansvar medfører, at den ansvarlige for en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade i visse tilfælde ikke skal foretage de nødvendige handlinger, f.eks. hvis skaden sker som følge af tredjemands handlinger, og hvor den ansvarlige har foretaget passende sikkerhedsforanstaltninger.

Dette foreslås ændret således, at den ansvarlige for en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade i overensstemmelse med miljøansvarsdirektivet fremover også i disse særlige tilfælde er forpligtet til at foretage forebyggende og afhjælpende foranstaltninger. Der vil derfor ikke fremover være situationer, hvor den ansvarlige for en miljøskade eller overhængende fare for en miljøskade ikke skal foretage foranstaltninger. Den ansvarlige vil dog ikke i alle tilfælde skulle bære omkostningerne forbundet med en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade. Den

ansvarlige skal derfor ikke bære omkostningerne, hvis den ansvarlige kan:

– bevise, at miljøskaden eller den overhængende fare for en miljøskade er forvoldt af tredjemand og er indtrådt, til trods for at passende sikkerhedsforanstaltninger var truffet,

– bevise, at miljøskaden eller den overhængende fare for en miljøskade skyldes overholdelse af ufravigelige forskrifter, der er fastsat af en offentlig myndighed, medmindre forskrifterne følger af påbud eller instrukser, som skyldes den ansvarliges egne aktiviteter, eller

– påvise, at den ansvarlige ikke har handlet forsætligt eller uagtsomt, og at miljøskaden er forvoldt ved en emission eller begivenhed, der udtrykkeligt var tilladt i medfør af og fuldt ud i overensstemmelse med betingelserne i en tilladelse eller med regler, der er så detaljerede, at disse kan sidestilles med en udtrykkelig tilladelse, og som ikke skyldes den ansvarliges uforsvarlige adfærd – denne bestemmelse finder dog alene anvendelse ved indtrådte miljøskader.

I disse tilfælde vil den ansvarlige fremover kunne få godtgjort rimelige omkostninger af staten.

Herudover foretages ændringer i miljøskadelovens definition af "beskyttede arter og naturtyper". Ændringen medfører, at definitionen bliver i overensstemmelse med miljøansvarsdirektivet, og udvider beskyttelsen til også at omfatte naturtyper og levesteder for habitatdirektivets bilag II arter uden for Natura 2000-områder. Hermed vil miljøskadeloven for så vidt angår skade på beskyttede arter og deres levesteder og naturtyper finde anvendelse både inden for og uden for de udpegede Natura 2000-områder uden undtagelse,

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.